

Младежка визия за развитие на България

ТЕМА: „Моят свят“ – Световният дебат на ООН, посветен на Целите на хилядолетието и новия Дневен ред за развитие на света след 2015 г. през погледа на младите хора в България. Национална цел на България.“

ПОДТЕМИ И ВЪПРОСИ:

I. Икономика, регионално развитие и инфраструктура

Подтема: „Продоволствена сигурност чрез развитие на устойчиво земеделие“

1. Застрашени ли сме ние от продоволствена криза в контекста на глобалните процеси на бързо увеличаване на населението, урбанизация, климатични промени?
2. Как да развиваме устойчиво земеделие, като съхраним природните ресурси за идните поколения?

Земеделието през последните години донесе много блага, но постави и много проблеми пред човечеството. Освен със своята полза от използването на високо продуктивни сортове, мощна земеделска техника, торове, пестициди и др., земеделието навреди на 1/5 от обработваемите земи, които не се използват поради засоляване, ерозия, деградация и др. Не стига това, но и направените разчети показват, че през 2050 год. световната популация ще достигне 9 млрд.

Общо за света до 2025 год. се очаква необходимото производство на храни и фуражи да нарастне 3 пъти, поради увеличаващото се население и стандарт на живот.

Според вижданията до 2025 г. под устойчивост се разбира осигуряване на необходимата за нарастващото население на земята храна- както по количество, така и по качество и нейната повишена безопасност. Това изисква и управление по най-добрия начин на сортовия и породен състав, почвите, водите и биоразнообразието на земята. Посредством оптимизация на производството, редукция и рециклиране на материалите да се постигне подобряване на околната среда.

В тази гледна точка развитието на българското земеделие не може да се разглежда изолирано от външните фактори. Ако се разгледа продоволствената сигурност и влошаващото се здравословно състояние на българската нация може да се счита политиката като абсолютно грешна, когато вноса на такива важни продукти като плодове, зеленчуци, месо и редица други преобладава над износа и достига заплашителните равнища от 70-80%. Затова България трябва не само да успее да съхрани собственото си биоразнообразие, но и да спре да губи позиции на европейския и световен пазар.

За целта трябва да се вземат мерки за повишаване производителността на земята:

1. Трябва да се повиши ефективността на използване на водата. Това най-напред изисква повишаване на нейната цена, за да се намалят загубите на вода и да се използват рационални методи за напояване.
2. Избиране на високодобивни сортове растения, които могат да виреят при по-лоши условия – минимална влага, високи температури и др. Това се дължи на променящия се климат т.е. увеличаване на средногодишната температура.
3. Високи глоби за тези, които замърсяват природата и произвеждат неприродосъобразни храни. Например фермери, които отглеждат животни, които влагат големи количества антибиотици.
4. Преориентиране на земеделските субсидии към тези фермери, които прилагат природоцелесъобразни методи за отглеждане на растения и животни.
5. Налагане на такси за използване на изкуствени торове и препарати за химическа защита.
6. Изграждане на водохранилища, които да не нарушават екологичното равновесие.
7. Промяна в технологията на обработка на редица култури. Например обработка без разораване на земята.

Освен земята за производството на хранителни продукти и фуражи ни е необходима и водата. Само 1 % от всички водни ресурси на Земята са достъпни за хората.

Ръстът на населението и бързата урбанизация увеличи употребата на водните ресурси в много региони по света. Високото ниво на местното търсене на вода води до увеличаване на недостига на вода и следователно до използването на нетрадиционни методи, като например (пречистени) градски отпадъчни води, особено в селското стопанство. За максимално увеличаване на възможностите и свеждане до минимум на рисковете, безопасните практики трябва да бъдат насърчавани, където пречистените отпадъчни води се използват в селското стопанство.

С очакваното увеличение на населението, търсенето на храни се очаква да нарасне с 50% (70% от 2050 г.), докато търсенето на енергия от водноелектрически централи и други възобновяеми източници на енергия ще се увеличи с 60%. Тези въпроси са свързани помежду си т.е. увеличаването на селскостопанската продукция ще увеличи значително както водата, така и потреблението на енергия, което води до по-голяма конкуренция за вода между секторите, използващи вода.

Наличието на вода се очаква да намалее в много региони. Но въпреки това нуждата от вода за селското стопанство се очаква да се увеличи с около 19% до 2050г., и този процент ще бъде още по-голям в отсъствието на какъвто и да е технологичен напредък или политическа намеса.

Водата за напояване и производство на храни е един от най-големите консуматори на водните ресурси. Земеделieto коства около 70% от водните ресурси (до 90% в някои бързо- развиващи се икономики).

Например: производството на 1 кг ориз изисква ~ 3500 л. вода, 1 кг говеждо ~ 15000 л. и на чаша кафе ~ 140л.

В България въпросът не стои по-различно, дори смятам че имаме много повече въпроси за решаване свързани с водния сектор.

За целта трябва да се вземат мерки за подобряване на инфраструктурата, повишаване на ефективността на използване на водните ресурси и обезпечаване на доброто състояние на водите. Те могат да бъдат:

1. ускорено изграждане на ПСОВ и канализационни мрежи относно градските отпадъчни води;
2. осигуряване на необходимата степен на пречистване на отпадъчните води от промишлеността, особено заустваните в канализационните системи на населените места;
3. разработване и изпълнение на планове за рехабилитация на водопроводните мрежи и съпътстващите ги съоръжения;
4. подобряване на политиката и инфраструктурата за напояване;
5. изграждането на нови язовири, в райони с хроничен недостиг на вода;
6. нормативно и административно осигуряване на опазването на водите и защитата на екосистемите при изграждане на ВЕЦ;
7. защита от наводнения, включително ремонт и реконструкция на защитни съоръжения
8. разработване и прилагане на иновативни решения във всички посочени проблемни области.

За изпълнението на тези мерки са необходими обединените усилия на държавните органи, академичните и университетски организации, частния сектор, неправителствените организации и обществото като цяло.

В обобщение мога да кажа, че трябва да се промени не само политиката, но и пътят по който върви човечеството - от преяждане и глад към икономически и социален прогрес, отчитайки състоянието на екосистемата.

Изготвил: инж. Венка Кръстева

ОБЩ ВЪПРОС КЪМ ВСИЧКИ СЪВЕТИ:

Кои за Вас лично са най-важните 6 от 16 възможни теми от глобалното проучване на ООН „Моят свят“ и защо?

- Подкрепа за нетрудоспособните хора
- Достъпна и здравословна храна
- Политически свободи
- По-добър транспорт и пътища
- По-добри възможности за работа
- Действия срещу климатичните промени
- Телефонен и интернет достъп
- Защита срещу престъпността и насилието
- Равнопоставеност на половете
- Свобода срещу дискриминация и преследване
- По-добро здравеопазване
- Надеждна енергия у дома
- Добро образование

- Достъп до чиста вода и канализация
- Честно и отговорно управление
- Опазване на горите, реките и океаните